

Beslissing 65/2022 van 3 mei 2022

Dossiernummer : DOS-2021-07299

Betreft : Klacht wegens de ongeoorloofde mededeling van persoonsgegevens aan derden, evenals een overtreding van het beginsel van minimale gegevensverwerking

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: Dhr. X, hierna “de klager”

De verweerder: Federale Overheidsdienst Financiën, met maatschappelijke zetel te Koning Albert II-laan 33/015 – 1030 Brussel, met ondernemingsnummer 0308.357.159, hierna “de verweerder”

I. Feiten en procedure

1. Het voorwerp van de klacht betreft de vermeende ongeoorloofde mededeling van persoonsgegevens aan derden door de verweerder, evenals een overtreding van het beginsel van minimale gegevensverwerking.
2. De klager verklaart dat er in het kader van een echtscheiding met diens voormalige vrouw middels een notariële akte werd voorzien in alimentatiegeld ten gunste van de kinderen, tot hun behalen van een universitair diploma. Echter, de klager beklagt zich erover dat de Dienst voor alimentatievorderingen (DAVO) alimentatiegeld heeft uitgekeerd aan de ex-echtgenote voor de oudste zoon, tot één jaar na het behalen van zijn universitair diploma. Dhr. X argumenteert dat DAVO niet antwoordt op de vraag naar een juridisch onderbouwde verantwoording waarom zij de notariële akte naast zich neerleggen, een jaar langer menen alimentatie toe te kennen aan de oudste zoon, en dit op hem verhalen.
3. De klager poneert dat de FOD Financiën (Inningen en Vorderingen) overigens een uitvoerend beslag onder derden (hierna 'derdenbeslag') heeft gelegd op sommen die klanten van de klager nog aan hem verschuldigd zijn, alsook dat in de brieven van de verweerder naar diezelfde klanten zowel de aard ("*achterstallige alimentatie*") als het maandbedrag van de alimentatie in detail weergegeven zijn. Volgens klager bestaat er evenwel geen enkele noodzaak deze details mede te delen aan diens klanten, daar het totaalbedrag van de vermeende schuld zou moeten volstaan.
4. Op 22 november 2021 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder. In het klachtenformulier geeft de klager aan dat het zinloos is om zijn rechten voorafgaand uit te oefenen, "*gezien DAVO niet antwoordt op vragen*" en de schade reeds is geschied.
5. Op 10 januari 2022 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

II. Motivering

6. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.

7. Wanneer een klacht geseponereerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
- een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².
8. In het geval op meer dan één grond wordt geseponereerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.
9. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht, op grond van beide sepotgronden. Er liggen namelijk drie motieven aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
10. Allereerst dient te worden opgemerkt dat de aangetekende brieven die de verweerder heeft verzonden naar klanten van de klager uitdrukkelijk de toepasselijke regelgeving inzake derdenbeslag met betrekking op onderhoudsgelden vermelden, waaronder:
- de Wet tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën (DAVO-wet)⁴;
 - artikel 19, 3° *bis* van de Hypotheekwet (Hyp.W.)⁵;
 - het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen (WMGI)⁶; en
 - het Gerechtelijk Wetboek.

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p.18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>.

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponereerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴ Wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, B.S., 28 maart 2003.

⁵ Wet van 22 december 1851 (Hypotheekwet), B.S., 22 december 1851.

⁶ Wetboek van 13 april 2019 van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, B.S., 30 april 2019.

11. Artikel 19 van de Hypotheekwet legt de orde vast voor het verhaal van schuldvorderingen bevoorrecht op alle roerende goederen, en bepaalt in het bijzonder dat de onderhoudsschulden —niet-fiscale schuldvorderingen— na de gerechtskosten die in het gemeenschappelijk belang van de schuldeisers zijn gemaakt verhaald kunnen worden, doch voorafgaand aan de voornaamste andere schuldvorderingen (eigen onderlijning):

“Art. 19

De schuldvorderingen, bevoorrecht op alle roerende goederen, worden hierna opgesomd en zij worden in de volgende orde verhaald:

1° De gerechtskosten die in het gemeenschappelijk belang van de schuldeisers zijn gemaakt;

2° De begrafenis­kosten in verhouding tot de stand en het vermogen van de overledene;

3° De kosten van laatste ziekte gedurende een jaar;

3°bis De onderhoudsschulden zonder dat het bedrag daarvan 15.000 euro mag te boven gaan; [...]”

12. Artikel 12 van de DAVO-wet voorziet dat de Dienst voor alimentatievorderingen voor rekening en in naam van de onderhoudsgerechtigde optreedt voor de inning en de invordering van het onderhoudsgelden alsook de achterstallen. Ingeval de DAVO voorschotten op onderhoudsgeld heeft toegekend aan de onderhoudsgerechtigde, treedt de DAVO van rechtswege in de plaats van de onderhoudsgerechtigde in de vorderingen waarover die met het oog op de invordering van het onderhoudsgeld en de achterstallen beschikt. Artikel 16 DAVO-wet legt verder vast dat de DAVO met het oog op de inning en invordering van onderhoudsgelden over dezelfde rechten, vorderingen en waarborgen als de onderhoudsgerechtigde beschikt.
13. Alvorens te kunnen overgaan tot het leggen van een uitvoerend beslag ten laste van een debiteur, dient de schuldeiser te beschikken over een veroordelend vonnis of een notariële akte, waarin de schuldenaar tot betaling verplicht wordt⁷. Artikel 13 van de DAVO-wet bepaalt wat dit betreft dat verschuldigde bedragen bij niet-betaling met het oog op hun invordering worden opgenomen in een innings- en invorderingsregister (hierna, ‘het register’), hetwelk de uitvoerbare titel vormt die de invordering van de verschuldigde bedragen mogelijk maakt.
14. Van zodra dit register uitvoerbaar wordt verklaard, wordt krachtens artikel 13, § 3 van de DAVO-wet een innings- en vorderingsbericht (hierna, ‘het bericht’) onder gesloten omslag verzonden aan de betrokken onderhoudsplichtigen. Dit bericht bevat een uittreksel van het register en vermeldt de identificatiegegevens van de onderhoudsplichtige, de door hem verschuldigde bedragen zoals opgenomen in het register, de gerechtelijke beslissing dan

⁷ K. BROECKX, “Ter inleiding: enkele topics uit het beslag- en executierecht”, in *Beslag en collectieve schuldenregeling*, Larcier, Gent, 2005, p. 15.

wel de notariële akte waarin het bedrag van het onderhoudsgeld is bepaald, de datum van uitvoerbaarverklaring van het register waaraan het bericht verbonden is, alsook de ambtenaar van de administratie van de FOD Financiën die het register uitvoerbaar heeft verklaard waaraan het bericht verbonden is.

15. Aangaande de kennisgeving van het bericht aan een derde-beslagene in het kader van een uitvoerend beslag onder derden —zoals in de onderhavige zaak het geval is— schrijft artikel 1389 van het Gerechtelijk wetboek als algemene regel voor dat ieder beslagexploot, behoudens de vermeldingen voorzien in artikel 43 van het gerechtelijk wetboek en op straffe van nietigheid, onder meer de vermelding van *het gevorderde bedrag* en van de *titel krachtens welke het beslag wordt gedaan*⁸, moet bevatten. Dit laatste houdt met andere woorden in dat een uittreksel van het innings- en vorderingsregister, waarnaar verwezen is in artikel 13 van de DAVO-wet, eveneens ter kennis moet worden gebracht van de derde-beslagene.
16. Welnu, de Geschillenkamer stelt aan de hand van de door de klager voorgelegde stukken vast dat de aangetekende brieven die door de FOD Financiën aan de klanten van de klager werden verstuurd, metterdaad een overzicht van diens schulden bevatten waarin de aard van de schulden, de datum van de uitvoerbare titel en de bedragen geraadpleegd kunnen worden. Zoals door de verweerder toegelicht in de voornoemde brieven, werden in de wet een aantal voorrechten vastgesteld, waardoor een derde beslagene bepaalde schulden voorafgaand aan andere dient te betalen. De vermelding van de aard van de schulden op basis waarvan de volgorde van de voorrechten vastgelegd wordt, is derhalve van noodzakelijk belang⁹ voor de derde-beslagene, opdat zij met kennis van zaken kunnen bepalen welke schuldeisers zij overeenkomstig artikel 19 van de Hypotheekwet als eerste dienen te betalen.
17. De Geschillenkamer oordeelt dat zij, gelet op de voorgaande feiten en de in de klacht aangevoerde juridische grieven, niet tot de conclusie kan komen dat er sprake is van een onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens dan wel een ongeoorloofde mededeling van persoonsgegevens van de klager aan derden. Bij gebrek aan inbreuk op de AVG en op

⁸ Artikel 1389 Ger. Wb. — “Behalve de vermeldingen in artikel 43 voorgeschreven, bevat het beslagexploot op straffe van nietigheid: 1° de keuze van woonplaats van de beslaglegger in het arrondissement waar de rechter die in voorkomend geval kennis moet nemen van het beslag, zitting houdt, tenzij de beslaglegger daar woont; 2° de naam, de voornaam en de woonplaats van de schuldenaar tegen wie het beslag geschiedt; 3° de vermelding van het gevorderde bedrag en van de titel krachtens welke het beslag wordt gedaan; 4° een korte beschrijving van de inbeslaggenomen goederen.”

⁹ Zoals bovendien bevestigd door artikel 1390, § 1 Ger. Wb. — § 1. Wanneer een bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag op onroerend goed wordt overgeschreven of wanneer een bevel voorafgaand aan het uitvoerend beslag op roerend goed wordt betekend of wanneer beslag op roerende of onroerende goederen wordt gelegd of wanneer vaststelling van niet-bevinding werd gedaan, zendt de instrumenterende gerechtsdeurwaarder op eigen verantwoordelijkheid aan het bestand van berichten ten laatste drie werkdagen volgend op de handeling, een bericht met de vermelding van: [...] 5° aard en bedrag van de schuldvordering van de beslaglegger, alsook eventuele redenen van voorrang; [...]” (eigen onderstreping).

de regelgeving inzake gegevensbescherming dient de klacht derhalve als kennelijk ongegrond in de zin van artikel 57.4 AVG te worden beschouwd¹⁰.

18. In tweede instantie wijst de Geschillenkamer erop dat de grieven van de klager duidelijk betrekking hebben op een lopende procedure van fiscale aard jegens FOD Financiën. Indien een klacht ondergeschikt is aan een ruimer geschil kan de Geschillenkamer in overeenstemming met haar sepotbeleid oordelen dat haar tussenkomst niet strikt noodzakelijk is en dat het voor de klager opportuener is om zijn verzoek in te dienen bij de juiste rechtbank of bevoegde autoriteit die zicht heeft op alle elementen van het hoofdgeschil. Kortom, de Geschillenkamer stelt in de onderhavige zaak vast dat haar optreden in de voorliggende zaak minder efficiënt zou zijn dan een tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst¹¹.
19. Tot slot, en aansluitend op het voorgaande, stelt de Geschillenkamer vast dat de klager uitdrukkelijk vermeldt dat hij ten tijde van de indiening van de klacht zijn rechten nog niet had uitgeoefend ten aanzien van de verweerder. Op de vraag “*Hebt u uw rechten al uitgeoefend?*” voegde de klager immers handmatig toe “ *zinloos gezien DAVO niet antwoordt op vragen + schade reeds geschied*”.
20. De redenen die de klager voorbrengt overtuigen niet. Zoals omschreven in haar sepotbeleid¹² is de Geschillenkamer voornemens om een efficiënt gebruik van haar middelen te bevorderen en deze voor te behouden voor gevallen waarin haar optreden absoluut noodzakelijk is. *In casu* had een klacht bij de GBA wellicht vermeden kunnen worden, hetzij door vooraf een klacht in te dienen bij de organisatie waarop de klacht betrekking heeft via de mogelijke interne procedures —*in casu* via het klachtenformulier beschikbaar op de website van de FOD Financiën¹³—, hetzij door voorafgaand een bemiddelingsaanvraag in te dienen bij de Eerstelijnsdienst van de GBA¹⁴.

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

21. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de klager rechtstreeks worden bekendgemaakt.

¹⁰ Cf. criterium A.2. in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

¹¹ https://financien.belgium.be/nl/over_de_fod/structuur_en_diensten/autonome_diensten/fiscale_bemiddeling.

¹² Cf. criterium B.1. in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

¹³ <https://financien.belgium.be/nl/klachtenbeheer>.

¹⁴ <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/burger/acties/bemiddeling-aanvragen>.

22. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerder overmaken¹⁵. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweerders. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren¹⁶. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, §1, 3°** van de WOG.

Op grond van artikel 108, §1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (Hof van Beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid¹⁷.

(get.) Hielke HIJMANS

Voorzitter van de Geschillenkamer

¹⁵ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

¹⁶ *Ibidem*.

¹⁷ Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.